

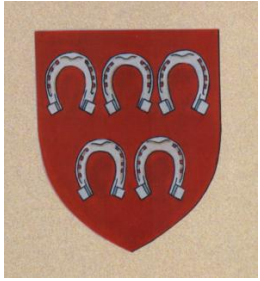
Sukuyhdistys Hahl ry

50 vuotta

Sukujuhla 7.9.2025, Heinolan WPK-talo

Lyhyt katsaus historiaan

Tuomo Marjokorpi

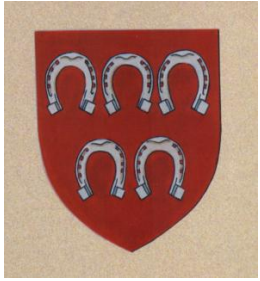

Hujansalo

Hujansalon kylä sijaitsee Heinolan itäpuolella Konniveden itärannalla. Järvi on osa Kymijokea tarjoten siten hyvät kulkuyhteydet vuosisatojen aikana. Viljelymaata on ollut hyvin vähän, metsä on tarjonnut täydennystä kaskeamalla ja karjan laitumena. Ensimmäinen kirjallinen merkintä kylästä on 1539 Hämeen maakirjassa.

Asukkaita on 1500-1600 luvuilla muutamia kymmeniä.

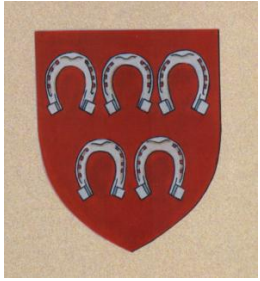
Katovuodet ovat autioittaneet taloja ja kruunu on ottanut ne hallintaansa.

Olavi Hahl tulee Hujansaloon

Olavi Hahl asettuu Hujansaloon 1680 ja saa hoitaakseen kap.luutn. Perssonin lunastamat tilat rusthollina ja sitoutuu varustamaan ratsumiehen. 1683 hän avioituu Perssonin tyttären kanssa. Tämä avioliitto päättyi 1693 vaimon kuolemaan. Toinen avioliitto Reetta Blomin kanssa oli yksi poika Aatami, jonka jälkeläiset 1754 tekivät käräjillä Hujansalon talojen hallinnanjakosopimuksen.

Siitä katsotaan syntyneet nykyiset sukuhaarat: Aatamilan, Kaarlelan, Olavilan, Kyöstilän ja Hietalahden sukuhaarat

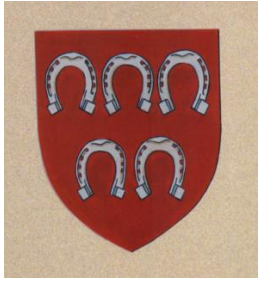
Hahl-suvun jälkiä

Ensimmäinen merkintä Hahl-suvusta Hujansalossa löytyy Kotiseutu-lehdestä 1910, missä Taavi Marjokorpi kuvaa ´Hahlin nupin´ rakentamaa komeaa kartanoa ja sen raskasta rautaporttia.

Rautaportti-tarina Heinolan pitäjästä. Heinolassa tavattavan Hahl-suvun kantaisällä, »Hahlin nupilla», oli ollut komea kartano Hujansalon kylän Vanhassaniemessä. Kartanossa oli niin jyrkätekoiset rautaportit, että niiden avaamisesta ja kiinnipanisesta syntynyt ääni kuului pitäjän Kirkonkylään asti, arviolta noin yli puolen penikulman matkan päähän. »Nuppi» eli Ison vihan aikana. Silloin upotettiin rautaportit vihollisilta suojaan Konnejärven salmeen, jonka rannalla kartano sijaitsi, ja ovat ne siellä vieläkin. Nuppia itseään ahdistivat venäläiset; hän pakeni järveä myöten ja piilekseli vedessä siitä kohoavan kivensärmän suojassa. Nupilla oli viisi poikaa. Kun kartano, joka käsitti koko Hujansalon kylän, kantaisän kuoltua jaettiin poikien kesken, saivat siten alkunsa kylän talot. Myöhemmin on syntynyt useampiakin taloja. Kukin pojista sai yhden äyrinmaan suuruisen maalohon. Kartanon rakennus oli puusta, ja siirrettiin se myöhemmin Hietalahden taloon navetaksi, jona se paloi.

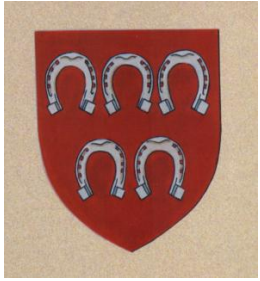
T. M.

Hahl-suvun ensimmäiset selvitykset

Kalle Waltteri Hahl-Havola on 1920 luvulla koostanut merkittävän sukuselvityksen Aatamilan (Lampila) ja Kyöstilän haaroista. Siinä on myös lyhyet koosteet Hattulan ja Turun haaroista. Yhteensä 127 taulua. Selvitys on tehty käsinkirjoittaen ja piirtämällä haaroista sukupuut.

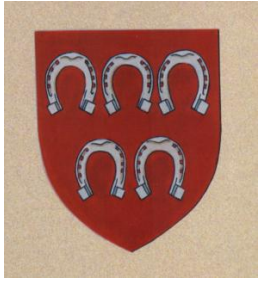
Sukupuut ja näytesivu tauluista on nähtävissä WPK-talon aulassa. Antero Havola on sitten täydentänyt tätä selvitystä.

1960-LUVUN SELVITYKSIÄ

1960-luvulla heräsi kiinnostus selvittää sukujuuria

- Rovasti K.T.Sarvela selvitti Anders Gustaf Hahlin muuttoa Sysmään, Toivo Arvela 1978 täydensi tietoja
- Suurlähettiläs Klaus Castren laati Lampilan haarasta sukukalenterin 1975
- Heikki Soinivaara kokosi varhaisimmista Hahlin polvista tietoja
- Jussi Rainio selvitti aluksi Heinolan pitäjän vanhoja talopoikais-sukuja ja lopulta sukuneuvosto päätti antaa sukukijan laadinnan hänen tehtäväkseen

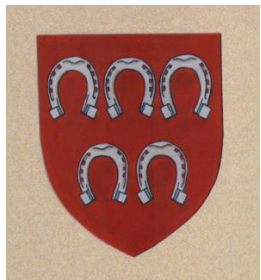

Sukuyhdistyksen synty

Ensimmäisiä keskusteluja sukuyhdistyksestä sanotaan käydyn Karl-Walter Hahl-Havolan ja Fabian Hahl (Lavemäen) kesken jo 1920-luvulla.

Agrologi Eino Hahl kutsui asiasta kiinnostuneita suvun jäseniä 1975-vuoden alussa keskustelemaan mahdollisesta sukuyhdistyksen perustamisesta. Toimikunta asetettiin jatkoa varten. Läsnä olivat

Eino Hahl	Aila Hahl	Elsa Hahl	Veikko Hahl	Toivo Arvela
Lauri Marjokorpi	Matti Multamäki	Veikko Marjokorpi		
Uuno Tuominen	Olavi Lavemäki	Katri Korpinen		

Sukuyhdistys perustetaan 14.6.1975

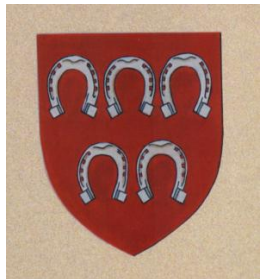
Sukuyhdistys perustettiin Heinolan Kauppaoppilaitoksella, 250 osallistujaa. Matti Multamäki johti puhetta.

Sukuneuvostoon valittiin 14 jäsentä:

Klaus Castren	Maija Hahl	Mirja Eskola	Aarne Havola
Jussi Rainio	Veikko Hahl	Juhani Hahl	Toivo Arvela
Aila Hahl	Paavo Hahl	Veikko Marjokorpi	
Olavi Lavemäki	Jutte Warpenius	Martta Tuominen	

Sukukokous pidetään 5 vuoden välein.

Sukuyhdistys rekisteröitiin 24.6.1976

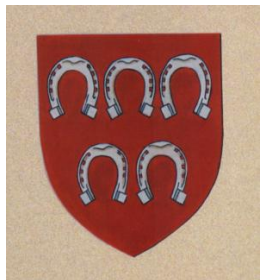
Sukututkimuksen organisointi

Sukuneuvosto elokuussa 1975 perusti työryhmän kehittämään Sukututkimusta:

Klaus Castren, Toivo Arvela, Maija Hahl, Jussi Rainio ja Mirja Eskola

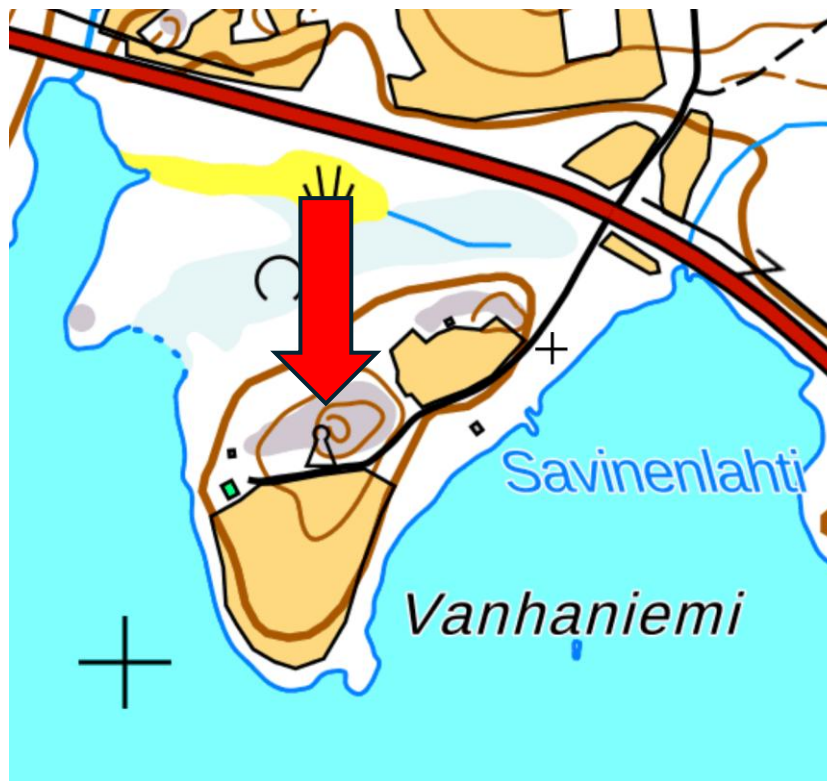
Kyselykaavake laadittiin ja sillä haettiin lisätietoja laajalti suvun piiristä. Kysely onnistui hyvin.

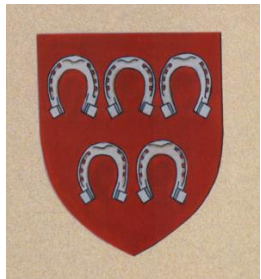
Syksyllä 1978 sukuneuvosto antoi sukukirjan toimittamisen Jussi Rainion tehtäväksi.

Toinen sukukokous ja 300-vuotisjuhla

1980 vietettiin Hahl-suvun
300 vuotisjuhlaa Heinolassa
Jussi Rainion sukukirja ei
ehtinyt juhlaan runsaan
materiaalin vuoksi.
Juhlan yhteydessä
paljastettiin muistokivi
Hujansalon Vanhaanniemeen
Olaf Hahlin asuinpaikalle.

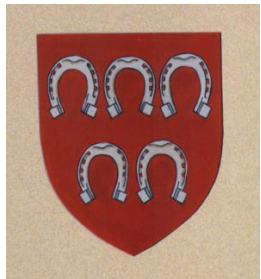

Ensimmäinen sukukirja 1983

Sukujuhla keskittyi sukukirjan esittelyyn Jussi Rainion toimesta

Sukukirja valmistui isäpohjaisena vajaan viiden vuoden työn tuloksena. Jussi Rainio matkusti junalla tai bussilla yhteensä 70 000 km. Tuona aikana ei ollut vielä digitoituja rekistereitä, joten hän joutui asioimaan useissa kirkkoherran virastoissa. Hän on lähettänyt yli 900 kirjettä ja vastausprosentti on ollut >99 %. Virastoille on mennyt n. 500 pyyntöä.

Kirjasta otettiin 530 kappaleen painos, josta Arvi A. Karisto Oy otti jakeluunsa 300 kpl näin keventäen sukuyhdistyksen kustannustaakkaa.

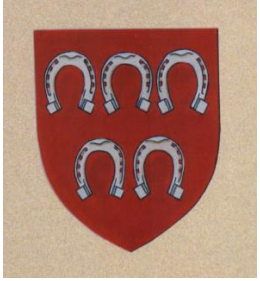
Toinen sukukirja 2003

Vuoden 2000 sukuneuvosto päätti kerätä tietoja myös tyttäristä ja täydentää/korjata ensimmäisen kirjan tietoja.

Tietoja oli jo aiemmin kerätty, joten koostaminen annettiin Arja Kauliolle ja Aila Hahlille.

Kyselyjä tehtiin jo tietoja toimittaneille. Tieto hankkeesta levisi hyvin. Kirja valmistui kolmessa vuodessa. Siitä kiitokset tietojen toimittajille, kerääjille ja kirjan koostajille.

Kirja sisältään noin kolminkertaisen henkilömäärän ensimmäiseen Kirjaan verrattuna.

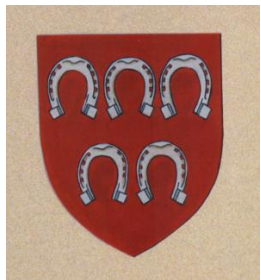
Mistä Olaf Hahl Hujansaloon?

Kengitysseppä Olaf Hahlin alkuperää on pyritty selvittämään useista lähteistä 2000-luvun alkuvuosikymmenenä.

Ruotsin sotaväen arkistoja on pyritty seulomaan, löytyisikö jotain viittauksia kengitysseppäämme. Kokenut arkistotutkija Anneli Mäkelä-Alitalo ja hänen puolisonsa eivät ole päässeet 1670-lukua aiemmaksi. Paremmin löytyy käräjäpöytäkirjoja sen jälkeiseltä ajalta.

Muutamia hajahakuja on myös tehty Balttiaan, olisiko hän tullut sitä kautta.

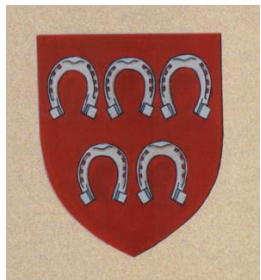
Valitettavasti ei ole löytynyt aiempaa rekisterimerkintää Olaf Hahlista.

Muut Hahl-sukuhaarat

DNA-testejä on tehty asiasta kiinnostuneiden toimesta (Juhani Hahl & Martti Leino). Näiden testien perusteella voidaan todeta, että Lempäälän ja Turun Hahl-haarat kuuluvat samaan sukujuureen. Tosin nämä haarat eivät ole olleet aktiivisessa yhteydessä Heinolan Hahl sukuyhdistykseen.

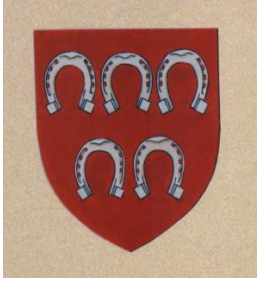
Martti Leino on myös selvittänyt Ruotsin Hahl/Gyllenehahl sukukytcentöjä 2000-luvun alkukymmenellä. Ei ole löydetty selvää linkkiä sukujen välillä,

Sukukirjan täydennysosa

Sukukirjan täydentäminen pysähtyi pidemmäksi aikaa, kun uudet tietosuoja säännökset rajoittavat merkittävästi henkilötietojen julkaisua. Korona-aika myös hidasti toimintaa. Vuoden 2022 sukkokoukseen otettiin näköispainos vuoden 2003 sukukirjasta ilman korjauksia alkuperäisen painoksen loppuessa.

Uusi sukuneuvosto 2022 päätti perustaa julkaisutoimikunnan työstämään uutta “luvallista” täydennysosaa. Puheenjohtajaksi nimettiin Arja Mikkola, jäseniksi Lea Pulkkinen, Arja Kaulio ja Kristiina Mäkelä.

Sukukirjan täydennysosa II

Lea Pulkkinen tunsii Marttusen-suvun laatiman sukuluettelon, joka kunnioittaa nykymääräyksiä. Näin ryhdyttiin keräämään täydennystietoja lehti-ilmoituksella, jäsenkirjeillä ja kohdennetuilla tarkistuksilla. Täydennysosan toimitti painokuntoon Auli Rautiainen. Apuna tietojen keruussa olivat Satu Dilan, Kirsi Idänpirtti, Leena Kekkonen, Martti Leino ja Marja Rönnerberg.

Sukuun kuuluu yli 3000 henkilöä ja täydennysosan koon rajoittamiseksi vanhempien sukupolvien toistamista on rajoitettu ts. sukupolvien läpimenevä tarkastelu edellyttää vuoden 2003 sukukirjaa tueksi.